

ЯК НАМ СПІЛКУВАТИСЬ

Слова дорослих можна порівняти з дзеркалом, в котре дивиться дитина. Про те, яка вона, дитина головним чином дізнається із фраз, сказаних про неї тими, хто її оточує. Ця інформація або вселяє в дітей впевненість у власних силах, дозволяючи досягти успіху, або засмучує їх і знижує самооцінку.

Що містить у собі найправильніший стиль спілкування?

1. Прояв поваги. Тон, інтонація голосу повинні підкреслювати, що діти-це цінні особистості. Дитина-повноцінна людина, і вже тому з нею потрібно розмовляти поважним тоном, без ноток приниження і образ.
2. Використовування факту оцінки. Замість фраз, які дитина сприймає як звинувачення, якот: «Ти зведеш мене з розуму», «Ти мені набрид!», «Ти-грубі-

ян!», розповідайте дитині про ваше ставлення до її вчинку. Наприклад: «Мене дуже засмучує, коли на тебе скаржаться», «Мені неприємно, коли зі мною розмовляють подібним тоном», «Я почуваюся ніяково, коли в класі безлад».

3. Вилучення із лексики прислівників «завжди» і «ніколи». Такі фрази, як «Ти завжди думаєш тільки про себе!», «Ти ніколи не дотримуєшся своїх обіцянок!», і подібні переконують дитину (та й дорослого) у невмінні поводитися по-іншому.

4. Неприйняття вчинку, а не того, хто його зробив. Фраза: «Я люблю тебе, але мені не подобається, коли ти ...» переконує дитину в тому, що вам не подобається її вчинок, а не вона сама.

5. Правдивість. Потрібно намагатися розмовляти з дітьми щиро, правдиво й чесно.

Гладка Н.М.,
практичний психолог
ліцею.

ПІВЖИТТЯ ВІДДАНО ЛІЦЕЮ

Бралось на сумерки. Давно стих учнівський гамір у коридорах. Із відкритих дверей кабінетів проглядалися осиротілі парти та стільці, ніби у напівсні притулилася до стіни дошка, струсивши із себе додолу частинку логарифму, що туманно поглядав з підлоги, обернувшись у крейдяний порошок.

У напівтемряві, за учительським столом сиділа жінка. Не промовляючи жодного слова, вона ніби усім своїм еством вела розмову із життям: думала, розкладала на філософські полочки то ті, то інші свої дороги. А вони час від часу виникали у пам'яті, ні, швидше, в уяві, повертаючи її назад-у молодість.

А хіба це не молодість, коли тобі лише тридцять, коли за плечима недавно закінчений педагогічний інститут і любима робота в одній із шкіл Шепетівського району. Вона досягла того, чого мріяла- вчитель математики і завуч школи.

Батьки-лікарі душі не чули у єдиній своїй дочці і все просили бути ближче до них-шукати роботу в Шепетівці.

День виявився дощовим і похмурым. Проходила біля будівлі технічного училища, і, можливо, негода, а, можливо, доля повели її до приміщення. Склалось так, що запросили на роботу. І через кілька днів Ольга Григорівна Маєвська стала вихователем гуртожитку Шепетівського ТУ-10, а згодом-викладачем математики і фізики.

З того часу минуло тридцять літ! І усі ці роки Ольга Григорівна працювала у ліцеї і жила ліцеєм. Вона завжди любила дітей, а надто-творчих. Ото,бу-

вало, закінчаться уроки, а в кабінеті математики гомінко: стіннівку випускають або до тижня математики матеріали підбирають, до олімпіади готуються або кабінет переобладнують- все була жвава робота. Результатами радували: і кабінет неодноразово признавали кращим, і переможцями обласних олімпіад з математики були шепетівчани.

Старший викладач, викладач вищої категорії, Ольга Григорівна Маєвська завжди дбала про престиж навчального закладу, високо ставила значення робітничої професії. Однією з перших в області вона розробила і широко запроваджувала у практику роботи математичні завдання професійного спрямування.

Нещодавно Ольгі Григорівні виповнилось 60, проте вона, повна сил і енергії, продовжує працювати на педагогічній ниві.

Колектив ліцею, учні щиро вітають прекрасну людину, заслуженого педагога із днем народження. Зичимо доброго здоров'я і Божого благословення на довгі роки життя!

Більчук М.С., виконуючий обов'язки директора ліцею.

ТИЖДЕНЬ ЗДОРОВ'Я У КІНОФІЛЬМАХ

О.П. Гренішена

У грудні 2011 року в ліцеї було проведено тиждень здоров'я у кінофільмах. Де учні мали можливість продивитись відеоматеріали з таких тем: «Тютюнопаління», «Алкоголізм», «Наркоманія», «Насильство», «Ранні статеві стосунки».

Після перегляду кінофільмів учні брали участь у їх обговореннях разом із лікарями Гренішеною Ольгою Пилипівною та Гренішеною Ганною Костянтинівною.

Така форма роботи дуже сподобалась нам, учням, адже ми могли не тільки побачити до певної міри невідомі нам факти тієї чи іншої проблеми, а й отримати поради лікаря з важливих для нас питань.

На завершення тижня було організовано зустріч Ольги Пилипівни Гренішеної з працівниками ліцею, де лікарем висвітлювалась надзвичайно важлива для усіх тема «Як уберегти себе від раку».

Конончук Леонід,
учень групи №33.

РОБІТНИЧА ГВАРДІЯ

бюлетень Шепетівського професійного ліцею
м. Шепетівка, пр. Миру, 23
Редактор:
Ірина Мирончук
Фотокори:
Олександр Зайцев, Ігор Косік
Віддруковано:
ТОВ Шепетівська друкарня.
Св. ААВ №2222041
Зам. 72. Тир. 120

РОБІТНИЧА ГВАРДІЯ

ЧИМ СЕРЦЕ НАПОВНИШ, ТЕ ГОВОРЯТЬ УСТА

ВЛАДА ТАКА, ЯКІ ЛЮДИ, ЩО ЇЇ ПРЕДСТАВЛЯЮТЬ

МІСЬКИЙ ГОЛОВА
ЗНАЙОМИТЬСЯ
З НАШОЮ ГАЗЕТОЮ

Якогось разу присіла на автобусній зупинці в очікуванні міського транспорту. Гурт людей вів жваву розмову, як кажуть, про життя-буття: про ціни, які не можна наздогнати пенсією, про страх потрапити у лікарню, про «скажену» квартплату, про молодь, яка не має можливості знайти достойної роботи. Нарікання переходили у відвертий сарказм та плюндрування можновладців. Співрозмовників більшало, усі підхоплювали ту чи іншу тему, виказуючи свою думку, свої звинувачення.

Разом із ними стояла літня жінка, довго мовчала, а потім виваженням голосом почала говорити.

— Ви придбали житло, у якому раніше жив небалай господар: дах у хаті протікає, похилився хлівець, мотлох на подвір'ї. Стали ви посеред току, почували потилицю: і те потрібно зробити, й інше до пуття довести, але грошей потрібних немає, бо віддані усі за покупку.

Що ж діяти? Копійку до копійки-лагодите дах, щоб на голову не текло. Прибираєте подвір'я, на хлівець подивляє-

тесь... Ось пройде трішки часу, підбираєте грошенят, і цей ганж виправите, бо ви ж справжній господар, а не той, що раніше був.

Люди кивали головами і згоджувались, адже воно і справді так. А жінка продовжувала.

— Оце і в державі нашої так. Не все можна виправити одразу-даймо час. Та ще й важно, яка людина владу представляє: чи дбає вона про громаду, а чи відгородиться від неї величезною загорожею: ніби я сам по собі, а ви... як хочете.

Можливо, розмова продовжилась би і далі, та до зупинки наблизився автобус, і розмова разом із людьми вскочила у салон.

— А жінка права, — мовив літній чоловік, — ось подивіться, відколи мером нашого міста став Антонюк, які зручні автобуси ходять, і пенсіонерів та пільговиків безкоштовно возять. Де я не питався, такого в жодному місті немає.

— Гляньте, — підхопив ще хтось, — воду набирають, фільтровану. Він — лікар, то й добре розуміється у значенні

Т.Г.ЗАЙЦЕВА,
Н.В. СТАСЮК,
Т.О.ВІННИЦЬКА

чистої води. Кран поставив — про людей подумав.

— Що не кажи, — не вгадали пасажери, — а місто стало чистішим і вулиці освітленими. Такі б люди були у високій владі: щоб про людей і за людей!

Я залишила цікавих співрозмовників на потрібній мені зупинці, але довго почуте не давало мені спокою. Хто ж він, наш мер, чи стануть йому близькими проблеми учнів нашого ліцею? Чи вислухає, чи, в решті, дослухається? Чи це той господар, що обійсть поволі до ладу приводить?

Розповіла про свою цікаву поїздку членом учкому.

— Давайте попросимо мера зустрітись з нами, — запропонував Богдан Галаш.

Добігали кінця останні дні грудня. Ми, правду кажучи, не сподівались на зустріч у такий час, але яким же було наше здивування, коли голос Тетяни Григорівни Зайцевої у телефоні повідомив: «Що ви, мер обов'язково вас прийме. Приходьте завтра».

Нас зустріла щира і побатьківська добра людина. Лиш ми стали на порозі,

Сергій Андрійович уже йшов нам назустріч з відкритими долонями, радо посміхаючись. Я відчула, що ми дійсно були бажаними гостями.

Мер познайомився з кожним із нас, розпитав про ліцей: про проблеми і здобутки. Цікавився нашою газетою, і кілька примірників «Робітничої гвардії» ми йому подарували.

Нас цікавили перспективи розвитку міста у наступному році, і мер запевнив, що поволі місто зміниться на краще. Та й міська влада прикладає для цього максимум зусиль: працюють напружено, як кажуть, при потребі — без вихідних.

До розмови з нами долучилися Тетяна Григорівна Зайцева- заступник міського голови, Наталія Василівна Стасюк — начальник відділу у справах сім'ї, молоді та спорту, Тетяна Олександрівна Вінницька- директор центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, Іван Анатолійович Дячук- заступник начальника управління праці та соціального захисту населення виконавчого комітету міської ради.

(Продовження на стор. 2)

№1 (33)
СІЧЕНЬ
2012 р.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ІННОВАЦІЙ

ВИКЛАДАЧ Н.І. БУНТОВСЬКА

Урізноманітнення форм і методів навчальної роботи з учнями — запорука активізації пізнавальної діяльності останніх та успішного засвоєння ними вивченого матеріалу.

Серйозну увагу цьому питанню приділяє у своїй роботі викладач Бунтовська Надія Іванівна. Так, 21 грудня урок узагальнення та систематизації вивченого з економіки у групах № 11 та 12 пройшов одночасно у вигляді гри під назвою «Економічний турнір».

Представники груп створили дві команди, на чолі кожної із них стояли капітани: у гр. № 11 — Танасієнко Микола, у гр. № 12 — Зайцев Олександр.

КРАЩІ ЗНАВЦІ ЕКОНОМІКИ

Команди пройшли сім раундів змагань, демонструючи знання з усіх, передбачених програмою тем, мікро та макро економіки.

Найцікавішим були раунди під назвою «Казки» та «Прислів'я», де учні мали виявити не лише знання економіки, а й поєднати їх із усного народною творчістю, знаннями літератури.

До розгляду присутніх були запропоновані і питання малого підприємництва, економічних питань, грошей, витрат та доходів підприємства, ін.

У запеклому двобої перемогу здобула група № 11, отримавши 47 балів, група № 12 показала дещо слабші знання і отримала 35 балів.

Проте кращими знавцями економіки членами журі і вчителем були признані Танасієнко Микола та Шевчук Богдан — учні групи № 11, Зайцев Олександр, Бойчук Валдим, Дикун Олександр — учні групи № 12.

Надія Іванівна Бунтовська відмітила старанність на уроках учнів Новосада Сергія, Вінцовського Олексія з 12 групи та Стельмаха Віталія, Павлушка Сергія з 11 групи.

Члени журі були приємно здивовані тим, що така, на перший погляд, «суха наука», як економіка, може вивчатись з допомогою цікавої, навіть захоплюючої, гри, котра запам'ятається присутнім надовго.

Гуменюк Л.Р.,
голова методкомісії
суспільно-гуманітарних
дисциплін

ВЛАДА ТАКА, ЯКІ ЛЮДИ, ЩО ЇЇ ПРЕДСТАВЛЯЮТЬ

(Продовження.
Початок на стор. 1)

Особливо важливим для нас було питання налагодження більш тісної співпраці з приватними підприємцями міста, адже, де правду подіти, інколи проходження нашими учнями виробничої практики це проблема. Сергій Андрійович запевнив, що найближчим часом обговорить це питання із головою спілки та проведе зустріч за круглим столом з участю підприємців міста і представників нашого навчального закладу.

Нагальним для нас було питання відновлення добрих старих традицій створення літніх студентських загонів, де під час канікул

ми могли б попрацювати і заробити собі грошей. Тим більше, що більшість наших учнів проживають у соціально незахищених сім'ях.

Мер запевнив нас, що міська влада усіляко підтримуватиме наш ліцей, але вимагав від нас активної громадської позиції у боротьбі з учнями-порушниками громадського порядку, правопорушниками та тими, хто пропускає заняття без поважних причин.

— Ми повинні зустрічатись часто, — сказав мер на прощання. — У нас спільна справа — відродження міста.

— Оце, певно, той господар, що обійсть поволі до ладу приводить, — подумала я.

Діана Попова,
учениця групи №34.

ЗНАННЯ – ЦЕ ЗАПОРУКА УСПІХУ БУДЬ-ЯКОЇ СПРАВИ!

З 12 по 16 грудня 2011 року в Шепетівському професійному ліцеї проходив тиждень професії «Слюсар-ремонтник, електрогазозварник». Під мудрим керівництвом голови методичної комісії Попової О. І. було заплановано та проведено ряд цікавих заходів. Зокрема, було розпочато тиждень радіогазетою на тему: «Цікаве про професію», яку підготували кращі учні 21 групи із своїм майстром виробничого навчання Головачук Т. Г.

Органічним доповненням тижня була виставка творчих робіт учнів, яка продемонструвала талант та майстерність рук майбутніх робітників.

Важливим для учнів, майстрів та викладачів професійно-теоретичної підготовки став конкурс фахової майстерності, на якому учні показали свій професійний рівень, навички роботи, самостійність та відповідальність до поставленого завдання. Переможцем кон-

курсу став учень 21 групи Довгалоук Андрій, який показав найкращі результати.

Учні є на кого рівнятись. Кілька років тому у конкурсі професійної майстерності серед інженерно-педагогічних працівників Хмельницької області одним із переможців став наш викладач і майстер виробничого навчання Сергій Миколайович Вінчук.

Не безпідставно майбутніми хорошими знавцями своєї спра-

ви Сергій Миколайович бачить найбільш стараних учнів Лагоржевського Павла, Литвиненка Максима, Стельмаха Віталія, Танасієнка Миколу з 11 групи, Богомаза Олександра, Вондрачика Дмитра, Гапунця Ігоря, Давидова Ярослава, Довгалоука Андрія, Ключа Романа з 21 групи.

«Знання — це запорука успіху будь-якої справи», — саме це твердження стало підтекстом відкритого уроку викладача про-

фесійно-теоретичної підготовки Вінчука С. М. з предмету «Технічне обслуговування та ремонт промислового устаткування», який було проведено в рамках тижня.

Завершальним акордом тижня стало засідання методичної комісії майстрів виробничого навчання та викладачів професійно-теоретичної підготовки у формі методичного консилиума на тему: «Забезпечення зв'язку професійно-теоретичного і професійно-практичного навчання з виховною роботою

на уроках та в позаурочний час». Присутні поділились досвідом роботи з теми, підвели підсумки роботи за насичений тиждень.

Хочу щиро подякувати всім членам методичної комісії професії «Слюсар-ремонтник, електрогазозварник» за проведений тиждень, побажати наснаги в подальшій роботі.

М. В. Васик,
методист ліцею

АНАЛІЗ ВІДВІДУВАННЯ ЗАНЯТЬ УЧНЯМИ ГР. №4

Ну чому четверта група
У змаганнях

«рве так пупа»,
Щоби їх ніхто «не взув»
І останнім щоб не був ?

Як прийдеться звіт

здавати,
Їх не можна обскадати:
Так гуляти, як вони,
Можуть діти сатани.

Де ти був, Алієв, знову-
Ми ж вели уже розмову?
Ідодому приїздили,
З калачем тебе просили!

А Алієв ніби слухав —
Все почував за вухом,
І боживсь, і обіцявся,
Та таким, як був, остався.

Він така собі зараза-

Втік таки чотири рази:
Групі він приніс один
28 аж годин!

Ну а Деня із ж/д
Знову я питаю-де?
Пари йдуть, а Дені сниться,
Що трясеться залізниця,

І що тут бетонні шпали
На дорогу всі упали,

Астрашний локомотив
Вхід в ліцей загородив!

Ну а Золина Андрея
Тягне, певно що, в Росію:
Досидить до кінця пар-
Це йому страшний тягар.

Чи не сором вам, орли,-
Ви ж так групу підвели!

Л.Г.Сидорчук.